

N:o 125.

Af Herr **A. Fredenberg**: *Angående eftergift till förmån för staden Sala af kronans rätt till danaarfvet efter Råd-
mannen Johan Nordqvist.*

Med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition, N:o 22, af den 31 Januari detta år, i hvilken Kongl. Maj:t till Riksdagen hemställt, att Sala stads ansökan om eftergift af Kongl. Maj:ts och kronans rätt till danaarfvet efter afidne Rådmannen Nordqvist till förmån för stadens fattige icke bör föranleda till annan åtgärd, än att Sala stad, för afstående af den tullfrihetsersättning, 104 kronor 72 öre, som staden af statsverket årligen åtnjuter, må tilldelas ett belopp af 2,100 kronor, hvarå räntan efter 5 procent i jemnadt tal motsvarar nämnda tullfrihetsersättning, får jag hos Riksdagen vördsamt anhålla att, sedan kammar-advokatfiskalens andel och den föreslagna aflösningssumman 2,100 kronor, för afstående af stadens rätt till nyssnämnda tullfrihetsersättning, blifvit från danaarfvet hela belopp, 12,539 kronor 41 öre, afdragne, återstoden, eller omkring 6,000 kronor, måtte tillerkännas Sala stad, för att användas till det af den afidne uppgifna vackra ändamål. Jag vet väl att ur juridisk synpunkt Sala stad icke kan göra anspråk på den återstående behållningen af danaarfvet efter Rådmannen Nordqvist, men då bland den afidnes papper fans en af honom egenhändigt uppsatt, fast ej namntecknad handling, deri han förordnar att, sedan de i det muntliga testamentet af den 28 Mars 1871 gjorda dispositionerna till gamle trotjenare utgått, återstoden af hans förmögenhet skulle tillfalla en under fattigvårdsstyrelsens i Sala förvaltning stäld fond till understöd åt stadens fattiga barn, så torde man åtminstone ega nästan full moralisk visshet om, att den afidnes sista vilja uttryckes i den omnämnda handlingen, om hvars äkthet icke gerna något tvifvel bör uppstå, då Rådmannen Nordqvist hade en särdeles egen och lätt igenkänlig handstil och flere trovärdige personer på sin ed kunnat taga att han sjelf skrifvit densamma.

Bih. till Riksd. Prot. 1879. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 17 Häft.

Särskildt får jag äran nämna, att den affidne i öfver 70 år tillhört Sala samhälle samt der samlat sin lilla förmögenhet, och då hustrun och ett enda barn långt förut affidit, är det också helt naturligt, att den affidne, som saknade närmare anhörige, gerna skulle ihågkomma det samhälle, som han under en lång lefnad gagnat med sin verksamhet, och der han varit högt aktad och värderad för sin redbarhet och pligt-trohet.

Åberopande de af mig förut till Kongl. Maj:t ingifna handlingar, som åtfölja den Kongl. propositionen, vågar jag, enär föregående Riksdagar åtminstone åt kommuner efterskänt kronans rätt till danaarf, då de till välgörande ändamål användas, värdsamt hemställa att Riksdagen, sedan kammar-advokatfiskalens andel och tullfrihetsersättningen till Sala stad, 2,100 kronor, blifvit afdragna, måtte tillerkänna Sala stad återstoden, omkring 6,000 kronor, af danaarfvet, för att, på sätt den affidne föreslagit, bilda en understödsfond åt fattiga skolbarn.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles värdsamt.

Stockholm den 26 Februari 1879.

Alarik Fredenberg.